

EUROPA '92

—EF på vej til det indre marked—

DET INDRE MARKED OG BYGGESEKTOREN

KOMMISSIONEN
FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER

1989

Forord

Område for område slår virkelighederne af Det indre Marked igennem. Et af de centrale områder, hvor beslutningerne i EF's Ministerråd nu er på plads er byggesektoren.

Med vedtagelsen af byggevaredirektivet i december 1988 er det op til medlemslandene og erhvervslivet at tilpasse sig det nye regelsæt.

Endelig er bygge- og anlægsgdirektivet og indkøbsdirektivet blevet ændret på en række centrale punkter, ligesom Kommissionen har fremsat forslag til åbning af de hidtil lukkede sektorer - vand, transport, energi og telekommunikation - for europæisk konkurrence i de 12 medlemslande.

I denne brochure behandler vi i overskuelig form, hvordan Det indre Marked påvirker byggesektoren.

Redaktionen håber den nye brochure vil blive flittigt anvendt.

Hans Jørn Hansen

Fg. kontorchef

EF-Kommissionens kontor for Danmark

Bygge- og anlægssektoren

I 1985 fremlagde EF-Kommissionen over for EF's Ministerråd et meget omfattende dokument - den såkaldte »hvidbog« - der drejer sig om hele grundlaget for EF-rådets beslutning om gennemførelsen af et stort europæisk hjemmemarked - Det indre Marked - med udgangen af 1992.

Dokumentet koncentrerer sig om fjernelse af fysiske, tekniske og afgiftsmæssige hindringer for en fri samhandel og udveksling af tjenesteydelser mellem medlemslandene, og peger dermed i retning af en opfyldelse af EF-traktatens endemål - »et Europa uden grænser«.

En gennemførelse af »hvidbogens« forslag nødvendiggjorde en ændring af Rom-traktaten i 1986 - Den Europæiske Fællesakt - som på en række områder ændrede Rom-traktaten, således at regler om gennemførelse af Det indre Marked, specielt vedrørende harmonisering af forskrifter, kunne gennemføres med kvalificeret flertal mod tidligere enstemmighed i EF's Ministerråd.

Dette grundlag for gennemførelsen af Det indre Marked har også stor betydning for bygge-, bolig- og anlægssektoren samt offentlige indkøb. Fra EF-Kommissionens side er der både fremsat forslag om nye direktiver, og ændringsforslag til eksisterende direktiver med henblik på at opfylde de intentioner, der er beskrevet i hvidbogen.

Således har Ministerrådet i 1988 vedtaget et Kommissions-forslag om tilnærmelse af medlemsstaternes forskrifter om byggevarer, og behandler for øjeblikket et ændringsforslag til det eksisterende direktiv om udbud af offentlige bygge- og anlægsarbejder. Herudover har Ministerrådet i 1988 vedtaget ændringsforslag til direktiv om offentlige indkøb.

Endelig har EF-Kommissionen udarbejdet direktivforslag om offentlige udbud inden for sektorer som vand, energi, transport, telekommunikation og serviceydelser.

Som omfattet af EF-Kommissionens initiativer med henblik på gennemførelsen af Det indre Marked bør endelig nævnes direktiver og direktivforslag om kapitalbevægelser og programmer for gennemførelse af strukturfondstøttede udviklings- og infrastrukturprojekter i en række regioner inden for EF. Reglerne på disse områder, der øger muligheden for finansiering af bygge- og anlægsarbejder i EF-medlemslandene, vil få stor betydning som incitament hvad angår fjernelsen af de tekniske handelshindringer og udvidelse af områderne for tilbudsgivning på offentlige bygge- og anlægsarbejder.

I det følgende gennemgås hovedtræk i det regelsæt, der samlet også kunne betegnes som en slags »EF-byggepakke« for gennemførelsen af Det indre Marked.

Byggevaredirektivet

I december 1988 vedtog EF's Ministerråd direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer, (89/106/EØF) (»byggevaredirektivet«). Dette direktiv træder endelig i kraft i medlemslandene i midten af 1991. Allerede nu forbereder medlemslandene de ændringer, der nationalt skal gennemføres i byggelovgivningen.

Direktivet er i lighed med de flere hundrede »harmoniseringsdirektiver«, der efter hvidbogen skal gennemføres inden udgangen af 1992, udformet som et »rammedirektiv«. Dette betyder, at direktivet kun indeholder de helt overordnede krav til de enkelte medlemslandes byggelovgivning. De mere detaljerede grundlæggende forskrifter for europæiske standarder og godkendelsesordninger overlades bl.a. til Den europæiske Standardiseringsorganisation CEN (Comité Européenne de la Normalisation). Uddelegeringen af det mere detaljerede arbejde med forskrifterne til europæiske organisationer sker på grundlag af mandater, som vedtages af medlemslandene i et særligt stående byggeudvalg, der efter direktivet skal nedsættes under EF-Kommissionen. Direktivet giver således helt faste overordnede rammer for, hvorledes den detaljerede udarbejdelse af europæiske byggeforskrifter skal gennemføres.

Indholdet af direktivet kan nærmere beskrives således:

Der opstilles en række væsentlige krav, som alle bygninger skal leve op til. Dette forudsætter, at byggeprodukter, der indgår i et bygningsværk, skal overholde disse væsentlige krav, som vedrører følgende:

1. Mekanisk modstandsdygtighed og stabilitet.
2. Brandsikring.
3. Hygiejne, sundhed og miljø.
4. Sikkerhed ved anvendelsen.
5. Beskyttelse mod støjgener.
6. Energibesparelser og varmeisolering.

Disse væsentlige krav til bygninger skal herefter omformuleres som krav til byggeprodukter eller byggekomponenter på grundlag af såkaldte basisdokumenter, der udarbejdes af EF-Kommissionen og det stående byggeudvalg. Disse basisdokumenter vil give en nøje teknisk præcisering af kravene. Basisdokumenterne vil da være det grundlag, på hvilket der skal udarbejdes harmoniserede europæiske standarder og

retningslinier for fremtidige europæiske tekniske godkendelser, eller godkendelse af nationale, tekniske forskrifter.

De europæiske standarder (EN) vil blive udarbejdet af Den europæiske Standardiseringsorganisation CEN. Udarbejdelsen vil som nævnt ske på grundlag af basisdokumenter og mandater udarbejdet af EF-Kommissionen og det stående byggeudvalg. Det er forudsat, at de europæiske standarder udformes som »ydeevne-standarder«, hvilket vil sige, at der alene beskrives krav til produkters funktionsduelighed. I beskrivelsen af denne ydeevne eller funktionsduelighed foretages samtidig en klasseopdeling af krav, hvilket gør det muligt for de enkelte lande i deres byggeforskrifter at vælge den klasse, der bedst tilgodeser en bestemt form for byggeri samt forskelle i byggetraditioner og klimatiske forhold m.m.

Denne form for standardisering er lig den tankegang, der ligger til grund for den danske byggelovgivning, og betyder samtidig, at man ikke fra dansk side skal antage et, hvad man kunne kalde europæisk gennemsnitsniveau. Man kan eksempelvis således fortsat i Danmark opretholde hidtidige krav til vinduers isoleringsevne, som er nødvendige af klimatiske årsager, men som på den anden side vil være ganske unødvendige i lande med et varmere klima.

Det skal i øvrigt bemærkes, at direktivet ikke berører de enkelte medlemslandes mulighed for at stille krav, der er nødvendige for at beskytte arbejdere, der anvender de enkelte varer.

Blandt de mange europæiske standarder, som skal - eller er ved at blive - udarbejdet af CEN, er der en række standarder inden for konstruktionsområdet, de såkaldte EUROCODES, som vil omfatte følgende: sikkerhedsgrundlag, betonkonstruktioner, stålkonstruktioner, kompositkonstruktioner beton/stål, trækonstruktioner, murværkskonstruktioner, fundering og geoteknik, konstruktioner i jordskælvsområder, samt belastningsforhold i konstruktioner.

På disse områder, hvor man allerede i CEN er kommet godt i gang med standardiseringsarbejdet, skal byggevaredirektivet følges. Det vil sige, at standarder vil blive udformet på grundlag af den nævnte ydeevnetankegang, og indeholde krav til konstruktionernes evne til at fungere som tilsigtet. Disse standarder vil i øvrigt i stort omfang svare til de normer, der gennem årene er udarbejdet af den danske ingeniørforening, og udsendt som Dansk Standard, hvis anvendelse blev gjort obligatorisk gennem en henvisning i det danske bygningsreglement.

Som nævnt, har CEN allerede i nogle år arbejdet med konstruktionsstandarder på ovennævnte områder - EUROCODES. De standarder, der er færdige, vil blive publiceret som en art foreløbige standarder (ENV). Det muliggør, at de over et stykke tid, inden CEN har fået mandater og basisdokumenter fra EF-Kommissionen, kan fungere parallelt med nationale standarder. Hvis der, efter at EF-Kommissionen har vedtaget sine basisdokumenter, er uoverensstemmelse med allerede færdiggjorte ENV-stand-

arder, skal disse revideres i overensstemmelse med Kommissionens forskrifter.

Byggevaredirektivet indeholder også regler om den såkaldte »europæiske tekniske godkendelse«, som kan gives til produkter, der ikke er omfattet af en europæisk standard, samt til nye varer og til varer, der gennemgår en hurtig teknologisk udvikling. Hvert medlemsland forudsættes at autorisere bestemte organer, der kan udstede europæiske tekniske godkendelser.

Endelig foreskriver direktivet, at nationale tekniske specifikationer og nationale standarder i en overgangsperiode skal godkendes gensidigt, hvis disse forskrifter må anses for at være i overensstemmelse med de væsentlige krav. Den egentlige afgørelse, om hvorvidt disse krav er overholdt, ligger hos det såkaldte stående byggeudvalg under EF-Kommissionen.

I øvrigt påhviler det den enkelte fabrikant at attestere, at en vare er i overensstemmelse med de krav, der fastsættes i nationale standarder eller EF-standarder. Fabrikanten kan påføre sin vare et EF-mærke, der fortæller, at varen opfylder de fastsatte tekniske specifikationer. Anvendelsen af EF-mærket forudsætter dog, at fabrikanten ved produktionskontrol på fabrikken kan attestere, at varen er i overensstemmelse med en standard eller en anden accepteret teknisk specifikation. Hvis produktet har særlig betydning i relation til de beskrevne væsentlige krav i direktivet, skal et autoriseret organ tillige overvåge virksomhedens produktionskontrol og attestere eller certificere herfor.

Det enkelte medlemslands byggemyndigheder kan efter direktivet gribe ind over for produkter, der er godkendt i et andet medlemsland, hvis myndigheden ikke mener, at disse produkter opfylder de væsentlige krav. Dette betyder samtidig, at myndigheden straks skal informere EF-Kommissionen, der herefter tager stilling til, hvorvidt produktet fortsat kan markedsføres i medlemslandene.

Som allerede nævnt foreskriver byggevaredirektivet, at der nedsættes et stående byggeudvalg under EF-Kommissionen med deltagelse af repræsentanter fra samtlige medlemslande. Dette byggeudvalg skal bistå med udarbejdelsen af basisdokumenter og mandater til de europæiske organer, der skal udarbejde standarder og mere detaljerede forskrifter. Herudover har byggeudvalget en række andre funktioner efter direktivet. Byggeudvalget får en ganske betydelig indflydelse på hele det store forskriftsområde inden for byggeriet, som skal udarbejdes på EF-niveau.

Offentlige bygge- og anlægskontrakter samt offentlige indkøb.

De gældende rådsdirektiver om henholdsvis samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (71/305/EØF) og om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb (77/62/EØF) hviler på tre hovedprincipper.

- åben annoncering med henblik på fuld konkurrence mellem medlemsstaternes virksomheder;

- forbud mod, at der gennem de tekniske specifikationer i udbudsmaterialet foretages diskrimination over for de bydende;

- anvendelse af objektive kriterier for deltagelse i licitationer og ved indgåelse af kontrakter.

Det sidste princip er ved direktiverne opnået ved:

- at indføre to fremgangsmåder, som de offentlige myndigheder kan vælge imellem ved indgåelse af kontrakter, nemlig offentligt udbud (enhver interesseret kan afgive tilbud), og begrænset udbud (udbud, hvor man ved annoncering opfordrer interesserede til at ansøge om at deltage i en efterfølgende udbudsfase) - prækvalificering. I tilknytning hertil en nøje opregning af de undtagelsestilfælde, hvor de offentlige myndigheder ikke behøver at anvende de foreskrevne fremgangsmåder;

- at fastsætte en række udvælgelseskriterier, som de offentlige myndigheder skal overholde - eksempelvis laveste pris, økonomisk mest fordelagtige tilbud, tekniske kriterier - og som skal fremgå af udbudsmaterialet i den rækkefølge, de offentlige myndigheder ønsker at tillægge dem vægt.

Ændringer er imidlertid undervejs i såvel udbudsdirektivet for offentlige bygge- og anlægsarbejder, som i indkøbsdirektivet.

Ændringer i bygge- og anlægsdirektivet

Et ændringsforslag til det eksisterende direktiv om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (71/305/EØF) forventes vedtaget i første halvdel af 1989, og skal efter planerne træde i kraft i midten af 1990.

Som væsentlige ændringer kan nævnes:

- kredsen af udbydere, eller som det hedder i direktivet - ordregivende myndigheder - udvides til udover at omfatte statslige og kommunale organer også en række organer, der enten administrativt, eller finansielt overvejende er undergivet offentlig kontrol. Herunder medtages dog ikke organer på det erhvervs- eller forretningsmæssige område.

- der indsættes i direktivet en bestemmelse, der sikrer, at de meget omfattende infrastruktur- og udviklingsprojekter, som skal gennemføres frem mod 1992, finansieret af EF-strukturfondene, også skal udbydes i EF-licitation.

- grænseværdien for, hvornår en offentlig myndigheder skal udbyde et arbejde, d.v.s. den skønnede værdi af arbejdet, hæves fra 1 mill. ECU til 5 mill. ECU (fra ca. 8 mio. DKK til ca. 40 mio. DKK).

- hvis et bygge- og anlægsarbejde på 5 mio. ECU eller derover opdeles i fagentrepriser, er det den samlede sum af disse fagentrepriser, der er afgørende for, om arbejdet skal udbydes i EF-licitation. Fagentrepriser, hvis anslåede værdi er på under 1 mio. ECU, behøver man dog ikke at udbyde i EF-licitation, forudsat at den samlede værdi af disse delarbejder ikke overstiger 20 procent af det samlede bygge- og anlægsarbejde.

- i en række nærmere angivne undtagelsestilfælde indføres to nye udbudsformer: Udbud efter forhandling, hvor udbyderen har annonceret efter interesserede tilbudsgivere, og udbud efter forhandling uden en forudgående annoncering (nærmest at sammenligne med indhentning af underhåndsbud).

- offentlige myndigheder skal forhåndsinformere om kommende bygge- og anlægsarbejder. I Danmark skal ministerier og statslige styrelser ved finansårets begyndelse indrykke annoncer med de væsentligste oplysninger om bygge- og anlægsarbejder, som i løbet af året forudsættes at falde ind under EF-udbudsreglerne.

- fristerne ved offentligt og begrænset udbud forlænges. Fristerne vil dog kunne nedsættes, såfremt de udbydende eller ordregivende myndigheder har forhåndsinformet i EF-tidende som nævnt ovenfor.

- de ordregivende myndigheder, der har indgået en kontrakt, skal give meddelelse herom ved en bekendtgørelse.

- de ordregivende myndigheder skal efter anmodning give alle forbigåede ansøgere eller tilbudsgivere, der anmoder herom, en begrundelse for, at deres ansøgning eller tilbud ikke er antaget.

Med ændringerne af direktivet vil reglerne fortsat ikke finde anvendelse på bygge- og anlægskontrakter, som indgås af offentlige transportvirksomheder eller offentlige virksomheder, der producerer, distribuerer eller transporterer drikkevand og energi. For dette områdes vedkommende har EF-Kommissionen udarbejdet et særligt direktivforslag, som senere omtales.

Af sikkerhedshensyn vil militære bygge- og anlægsarbejder fortsat kunne undtages fra EF-udbudsprocedurerne.

Alle annonceringer eller bekendtgørelser ifølge direktivet skal indrykkes i supplement (S) til EF-tidende. I bilag til direktivet gives vejledning i, hvorledes annoncer og bekendtgørelser til EF-tidende skal udformes.

Ændringer i indkøbsdirektivet

I 1988 vedtog EF's Ministerråd et direktiv (88/295/EØF) om »ændring af direktiv 77/62/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb, samt om ophævelse af visse bestemmelser i direktiv 80/767/EØF«.

De gennemførte ændringer om offentlige indkøb svarer stort set til de foreslåede ændringer til direktivet om udbud af offentlige bygge- og anlægsarbejder.

De væsentligste ændringer er følgende:

- grænseværdien er fastsat til 200.000 ECU (ca. 1,5 mio. DKK).

- statslige myndigheder skal snarest muligt efter finansårets begyndelse ved en vejledende bekendtgørelse i supplement (S) til EF-tidende offentliggøre de samlede indkøb inden for hvert produktområde. Den anslåede værdi skal være på mindst 750.000 ECU inden for det kommende år.

- indkøb inden for telekommunikationssektoren vil fortsat ikke være omfattet af direktivet, men indgår i et særligt direktivforslag, som omtales i det følgende.

Direktivforslag om udbud vand, transport, energi og telekommunikation

Sektorområderne vand, transport, energi og telekommunikation er ikke medtaget i direktiverne om offentlige bygge- og anlægsarbejder og offentlige indkøb. Dette skyldes store forskelligheder mellem medlemslandene hvad angår disse sektors offentlige og private status.

Som led i gennemførelsen af Det indre Marked har EF-Kommissionen nu besluttet at fremlægge forslag for Ministerrådet om særlige direktiver for disse områder. Dette skyldes bl.a., at sektorerne foretager meget store indkøb, som er af stor betydning for industriudviklingen i EF, samt at den omfattende efterspørgsel fra offentlige myndigheder på disse områder kan medføre store ordrer for industrien i EF, og dermed styrke forskning, udvikling og konkurrenceevne.

Der foreligger nu to direktivforslag fra Kommissionen til henholdsvis et rådsdirektiv om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand, energiforsyning samt transport, og et andet forslag til rådsdirektiv om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for telekommunikationssektoren.

Som væsentlige punkter i direktivforslagene kan nævnes:

- forslagene omfatter både indkøbskontrakter og bygge- og anlægskontrakter. Forslaget vedrørende telekommunikation omfatter også visse former for rådgivnings- og serviceydelse.

- kredsen af udbydende myndigheder er udvidet til også at omfatte virksomheder, som offentlige myndigheder direkte eller indirekte kan have en dominerende indflydelse på som følge af ejerforhold, kapitalindsud, eller retten til at udpege mere end halvdelen af medlemmerne i en direktion, bestyrelse eller lign. Endelig forudsættes det, at reglerne også skal gælde for private virksomheder, der fra det offentlige har modtaget en koncession eller anden eneret til en aktivitet inden for de nævnte sektorer.

- der foreslås samme grænseværdier, som fastsat i bygge- og anlægsdirektivet og indkøbsdirektivet.

- direktivet foreslår fire udbudsformer, som stort set svarer til udbudsformerne i bygge- og anlægsdirektivet og indkøbsdirektivet. Dog er der den forskel for så vidt angår udbud efter forhandling (underhåndsbud), at denne udbudsform altid kan anvendes, hvis der enten i supplement (S) til EF-tidende har været indrykket en

periodisk bekendtgørelse eller en meddelelse én gang årligt om kommende udbud eller en bekendtgørelse, hvorefter interesserede leverandører og entreprenører kan melde sig med henblik på at blive opført på en liste, hvorfra udbyderen kan vælge de tilbudsgivere, han ønsker at modtage bud fra. På tilsvarende betingelser kan begrænset udbud altid anvendes. Udbud ved forhandling uden forudgående annoncering kan alene anvendes i særligt angivne undtagelsestilfælde.

Direktivforslag om udbud af tjenesteydelser

Bortset fra forslag til direktiv om tilbudsgivning inden for telekommunikationssektoren indeholder hverken bygge- og anlægsgdirektivet, indkøbsdirektivet eller forslag til direktiv om udbud inden for vand, transport og energi, en pligt til at udbyde rådgivnings- eller tjenesteydelsesopgaver. Efter bygge- og anlægsgdirektivet er rådgivende arkitekt- og ingeniørydelser kun omfattet, hvis disse er en integreret del af entreprenørens ydelse som f.eks. ved totalentrepriseaftaler. Efter indkøbsdirektivet er tjenesteydelser kun omfattet, hvis de udgør mindre end 50 procent af den totale kontraktsum.

EF-Kommissionen er nu i færd med at udarbejde et forslag til direktiv på tjenesteydelsesområdet. I første omgang kan man forvente, at rådgivende arkitekters og ingeniørers ydelser i forbindelse med projektering af offentlige bygge- og anlægsarbejder, der er omfattet af bygge- og anlægsgdirektivet og direktivforslagene om vand, transport og energi, vil blive omfattet af direktivforslaget, så der indføres krav om offentlige udbud for disse ydelsers vedkommende.

Kontrol med offentlige udbudsprocedurer

De gældende direktiver samt ændringsforslag og forslag til nye direktiver om offentlige udbud indeholder ikke særlige regler om sanktioner, såfremt direktivbestemmelserne ikke overholdes. Således har EØF-traktatens bestemmelse om traktatbrud hidtil været den eneste mulighed for sanktioner i forbindelse med overtrædelse af bygge- og anlægsgdirektivet og indkøbsdirektivet.

EF-Kommissionen har nu fremsat et forslag til et særligt kontroldirektiv om samordning af love og administrative bestemmelser om anvendelsen af EF-reglerne for fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige indkøbs-, bygge- og anlægsaftaler.

I følge dette direktivforslag skal der på grundlag af en klage gives en national administrativ myndighed eller domstol beføjelse til at gribe ind i de igangværende procedurer for indgåelse af offentlige bygge-, anlægs- og indkøbsaftaler, som er omfattet af de respektive direktiver. Kontraktforhandlingerne kan udsættes, medens en undersøgelse står på. Såfremt der konstateres en overtrædelse af reglerne, kan der tilkendes erstatning for de omkostninger, entreprenøren eller leverandøren har haft.

Henvisning til europæiske standarder ved offentlige udbud

Ved udbud i henhold til bygge- og anlægsgdirektivet og indkøbsdirektivet skal udbyderen benytte tekniske specifikationer med henvisning til nationale standarder, som er i overensstemmelse med europæiske standarder eller europæiske tekniske godkendelser. Hvis der ikke findes europæiske standarder, kan der henvises til nationale standarder. Der skal så vidt muligt henvises til ydeevnestandarder, hvilket vil sige, at der fortrinsvis skal være tale om en beskrivelse af den måde, man ønsker, at byggeriet eller produktet skal kunne fungere på.

I bygge- og anlægsgdirektivet og i forslagene til direktiver om vand, transport, energi og telekommunikation er der en særlig henvisning til byggeveddirektivet. Bestemmelsen foreskriver, at et bud ikke kan afvises, hvis de i budet beskrevne produkter opfylder de væsentlige krav i byggeveddirektivet.

Store muligheder på byggeriets Indre Marked

Som det fremgår ovenfor, og som det allerede er nævnt i indledningen, har EF-Kommissionen taget omfattende initiativer med henblik på at gøre byggeriet til et egentligt EF-anliggende. Man kan derfor med rette tale om EF's »byggepakke«. Eksempelvis er henvisningen i udbudsdirektiverne til den europæiske standardisering medvirkende til at gøre direktiverne gensidigt operative.

EF-Kommissionen har i andre informationspublikationer behandlet den finansielle sektor i Det indre Marked. Her skal kun kort nævnes, at initiativerne med henblik på frie kapitalbevægelser og ikke mindst den mulighed, der nu er, for at finansieringsinstitutter, herunder de danske kreditforeninger, kan etablere sig i andre medlemslande, er et stærkt øget incitament for samhandel med byggeri over grænserne. De danske realkreditinstitutter har allerede en stærkt stigende låneportefølje i de større medlemslande.

Endelig skal nævnes de meget store muligheder, der fremtidigt er for byggevirk-somhederne i EF for at deltage i de omfattende infrastruktur- og udviklingsprojekter, der skal gennemføres i særligt udvalgte regioner i Fællesskaberne. Disse struktur-fond-støttede projekter vil kunne medvirke til at animere nationale virksomheder til at gå ud på det store Indre Marked, ikke mindst på baggrund af de fælles regler, der skal følges for offentlige udbud, gennemførelsen af europæiske standarder og godkendelsesordninger, samt den gradvise åbning frem mod et fri kapitalmarked.

REFERENCELISTE TIL EF-KOMMISSIONENS BROCHURE »DET INDRE MARKED OG BYGGESEKTOREN«.

1. Rådets direktiv af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer - 89/106/EØF.
2. Genbehandlet forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 71/305/EØF om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter - KOM (89) 141 endelig udgave - SYN 71.
3. Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/62/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb samt om ophævelse af visse bestemmelser i direktiv 80/767/EØF - 88/295/EØF.
4. Forslag til Rådets direktiv om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning indenfor vand- og energiforsyning samt transport - KOM (88) 377 endelig udgave - SYN 153.
5. Forslag til Rådets direktiv om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning indenfor telekommunikationssektoren - KOM (88) 378 endelig udgave - SYN 154.
6. Ændret forslag til Rådets direktiv om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af EF-reglerne for fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige indkøbs-, bygge- og anlægsaftaler - KOM (88) 733 endelig udgave - SYN 89.

ON★LINE'92

Databasen med aktuel, relevant og præcis information om Det indre Marked

Åbningen af Det indre Marked bliver lidt af en udfordring for dansk erhvervsliv. Det gælder om at holde tungen lige i munden, når virkeligheden bliver et hastigt accellererende *flow* af varer, kapital, tjenesteydelser og arbejdskraft hen over landegrænserne.

For beslutningstagere er det derfor mere end nogensinde af afgørende betydning, at de til enhver tid har adgang til relevante, præcise og opdaterede informationer om Det indre Marked.

On Line '92 er EF-Kommissionens database om Det indre Marked. Den er opbygget med det formål at orientere og informere virksomheder, institutioner og

enkeltpersoner om Det indre Marked.

On Line '92 forklarer begreberne. Den fortæller om begivenheder og udviklinger i EF, henviser til direktiver og bestemmelser, udpeger kontaktpersoner og giver oplysninger om Ministerrådets seneste beslutninger.

On Line '92 samler oplysningerne på ét sted og præsenterer dem på en overskuelig måde. Alt, hvad brugeren behøver, er en PC'er, et modem og et personligt brugernummer hos Teledata.

Få mere at vide om mulighederne i Teledata. Send kuponen til Deres telefonselskab i dag.

Ja tak,

- jeg vil gerne have tilsendt:
- materialer om Teledata
 - en udstyrsliste
 - materiale om On Line '92

Firma:

Navn:

Adresse:

Postnr./By:

Kuponen udfyldes og indsendes i lukket kuvert til:
Jydsk Telefon, Teledata 9-185, Sletvej 30, 8310 Tranbjerg J. Tlf. 06 29 33 66.

DET INDRE MARKED -hvordan følger jeg med?

EF-avisen fortæller hvordan

Dansk erhvervsliv står med det indre marked over for den største udfordring i de sidste 25 år.

12 nationale markeder bliver i løbet af fire år et stort europæisk marked med 320 mio. indbyggere, verdens største. Næsten halvdelen af beslutningerne er allerede truffet. Flere følger efter hver måned.

Men hvor skaffer man sig overblik og sammenhæng?

Svaret er let.

Ved at læse EF-avisen.

For kun 75 kr. årligt kan man komme på forkant med det indre marked.

Tør De sige nej til et sådant tilbud?

EF-avisen

Tegn et abonnement - kun 75 kr.

Send ingen check med, men brug det giroindbetalingskort, der følger med første nummer af bladet.

STILLING	
NAVN	Brug venligst blokhogstaver
ADRESSE	
POSTNR./BY	

Kuponen sendes i lukket konvolut med brevporto til:

EF-avisen, Postboks 144, 1004 København K.

KOMMISSIONEN
FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER

Kontor for Danmark:

Ostergade 61 • Postboks 144 • DK-1004 København K • Telefon 33 14 41 40 • Telefax 33 11 12 03 • Telex 16402 comeur dk